

HAGGÁDA

PESZACH ESTÉJÉRE

BUDAPEST, 2008

A BÉT ORIM REFORM ZSIDÓ KÖZÖSSÉG KIADÁSA
AZ 1936-OS, ÉZSAJÁS VALLÁSOS TÁRSASÁG
ÁLTAL KIADOTT KNER-HAGGÁDA ALAPJÁN
PAP KÁROLY FORDÍTÁSÁBAN

**Ünnepi asztal körül ülünk,
amelyet tőlünk telő fénnel, virággal,
serlegekkel díszítünk.**

**Az asztalfőn ül a házigazda,
előtte a szédertál, ezen három pászka
díszes kendővel borítva,
felettük kis edényekben sült tojás,
parázson sült húsos csont,
egy darab torma (móraur),
petrezselyem,
charauszesz (alma, dió, fahéj és bor keveréke),
azután sós víz és reszelt torma.**

**A házigazda mellett a legszebb serleg:
ez az Illés próféta kelyhe.**

**Minden résztvevő előtt - még a gyermekek előtt is -
kehely a négy hagyományos serlegürítésre.**

Megtöltjük az első serleget.

Serleggel kezünkben köszöntjük az ünnepet.

A széder fontos eseményei:

קָדֵשׁ.

KÁDÉS

וּרְחָאֵץ.

URCHÁC

כָּרְפָּס.

KÁRPÁSZ

יַחֲאֵץ.

JÁCHÁC

מָגִיד.

MÁGID

רָחֲצָה.

RÁCHCÁ

מוֹצִיא מִצָּה.

MOCÍ MÁCÁ

מָרוֹר.

MÁRÓR

כּוֹרֵךְ.

KORÉCH

שִׁלְחַן עוֹרֵךְ.

SULCHÁN ORÉCH

צָפֹן.

CÁFUN

בֵּרָךְ.

BÉRÁCH

הָלֵל.

HÁLÉL

נִרְצָה.

NIRCÁ

(כשחל יו"ט במוצאי שבת מוסיפים כאן ברכות הברלה.)

KÁDÉS

Kidus lelél peszach

Ha az ünnep estéje szombat kimenetelére esik, a Sechehejánu előtt az alábbiakat mondják:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת
לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת. וְאַתָּה יוֹם הַשְּׁבִיעִי מַעֲשֶׂה יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁת.
הַבְּדִלָּת וְקֹדֶשׁת אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré meoré háés.
Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, hámvávil bén kódes lechól, bén ór lechósech, bén
Jisráél leámim, bén jom hásví leséset jemé hámvááse. Bén kedusát sábat likdusát jom tov hivdáltá
veet jom hasví miséset jemé hámvááse kidástá. Hivdáltá vekidástá et ámvhá Jisráél bikdusátechá.
Báruch Átá Ádonáj, hámvávil bén kódes lekódes.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, sechehejánu vekijmánú vehigiánú lázmán háze.

Dicsértessél Urunk Istenünk, a világ királya, aki kiválasztottál minket, hogy megszentelj törvényeiddel és adtad nekünk végtelen kegyelmedben (a szombatot pihenésünkre és) ünnepeidet, hogy felemeljük hozzád lelkünket s örvendjünk megismerésednek. Hálát adunk Neked ezért a Peszach ünnepért, amely emlékeztet minket Izrael szomorú és dicső multjára és hálátelt szívvel gondolunk a napra, amikor kivezetted őseinket Egyiptomból, a rabszolgaságból. Kiszabadítottad atyáinkat és megszabadítasz minket is minden rabságból. Örömmel köszöntjük az ünnepet és hálát adunk Neked szeretetedért, amellyel házunkat megáldottad, mindazért a jóért, amelyben minket részeltettél. Ne vond meg tőlünk atyai jóságodat és engedd meg, hogy e hajlékban a hit, a szeretet és béke világossága áradjon mindenkoron.

Dicsértessél mi Urunk, aki megszentelted Izraelt (a szombatot) és az ünnepeket!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré prí hágáfen.

Dicsértessél Urunk Istenünk, a világ királya, aki életben tartottál minket és megérvünk engedd a mai napot. Dicsértessél Urunk Istenünk, a világ királya, aki teremtetted a szőlőtő gyümölcsét.

(Ezután isznak az első serlegből.)

יֶרֶחַיִן

קודם אכילת הכרפס מביאים מים ונוטלים ידיים בלי ברכה

URCHÁC

A szédervezető külön áldásmondás nélkül mos kezét.

כָּרְפֶּס

מטבילים כרפס במי-מלח ומברכים

KÁRPÁSZ

A szédervezető a retket sós vízbe mártja, és mondja az áldást:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré prí háadámá.

יָחַץ

עורך הסדר פורם את המצה האמצעית שבקערה לשני חלקים

JÁCHÁC

A középső maceszt kettétöri, és a felét elteszi afikománnak.

מָגִיד

מגביהים את הקערה ומתחילים באמירת ההגדה

MÁGID

Felemelik a szédertálat és ezt mondják:

הָא לַחְמָא עֲנִיא דִּי אֶכְלוּ אַבְהֵתָנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וַיִּכּוֹל.
כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְׁתָּא הָבָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא
עָבְדִּי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנִי חוֹרִין:

Há láchmá ánjá, dí áchálu ávhátáná beará deMicrájim. Kol dichfín jété vejéchol, kol dicrich jété vejífszách. Hásátó háchá, lesáná hábáá beará deJiszráél. Hásátá ávdé, lesáná hábáá bené chorin.

Lássátok, ez a nyomorúság kenyere, amelyet ettek őseink Egyiptomban. Lássátok és induljon meg a szívetek, és mondjátok: jöjjön minden éhező és nyomorgó terített asztalunkhoz és ünnepeljen velünk. Így volt ez szokás atyáink idejében: jöjjön minden éhező és nyomorgó, valamennyien a láncra vertek, a megkorbácsoltak, mindnyájan, akik úgy szenvednek, mint egykor őseink szenvedtek Egyiptomban. Jöjjenek és egyék a nyomorúság kenyerét és énekeljék velünk:

Ebben az évben még rabok vagyunk, de a jövőben Isten szabad gyermekei leszünk.

MÁ NISTÁNÁ

A család (társaság) legfiatalabb tagja teszi fel a négy kérdést:

מָה נִשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת?
שָׁבָבֵל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֵמֶץ וּמָצָה. הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלוּ מָצָה:
שָׁבָבֵל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר:
שָׁבָבֵל הַלַּיְלוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֶפִּילוֹ פֶּעַם אֶחָת. הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
שָׁבָבֵל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסֻבִּין. הַלַּיְלָה הַזֶּה בְּלָנוּ מְסֻבִּין:

Má nistáná hálájlá háze mikol hálélot?

Sebchol hálélot ánu ochlin cháméc umácá, hálájlá háze kuló macá.

Sebchol hálélot ánu ochlin seár jerákot, hálájlá háze márór.

Sebchól háélot én ánu matbilin áfilu páám echát, hálájlá háze sté feámim.

Sebechól hálélot ánu ochlin bén josvin uvén meszubin. Hálájlá háze kulánu meszubin.

Miben különbözik ez az éjszaka a többi éjszakától? Miért van az, hogy: - Más éjszakán ehetünk kovászos és kovásztalan kenyeret is, ezen az éjszakán pedig csak kovásztalan kenyeret; - más éjszakán ehetünk akármilyen zöldséget, ezen az éjszakán pedig csak keserűt; - más éjszakán nem kell bemártanunk egyszer sem, ezen az éjszakán kétszer is; - más éjszakán ehetünk akár egyenesen ülve, akár támaszkodva, ezen az éjszakán pedig valamennyien támaszkodunk?!

Mért oly különös ez az este s oly szokatlanul terítve az ünnepi asztal? Mily csodálatos kenyér ez! S ez a fű, ez a keserű gyökér, mellette a sós víz s a sült csont, mindez mit jelent? S miért áll az asztalfőn gazdátlanul ez a szép teli serleg? Hol a kedves vendég, aki inni fog belőle?

A szédervezető válasza:

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרָיִם. וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם, בְּיָד חֲזָקָה וּבְיָד
נְטוּיָה, וְאֵלֵינוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרָיִם, הֲרִי אָנוּ
וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ, מַשְׁעָבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרָיִם. וְאִפִּילוּ בָּלָנוּ חֲכָמִים,
בָּלָנוּ נְבוֹנִים, בָּלָנוּ זְקֵנִים, בָּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת־הַתּוֹרָה, מַצֵּה עָלֵינוּ לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרָיִם. וְכָל הַמָּרְכָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרָיִם, הֲרִי זֶה מַשְׁבָּח:

Ávádím hájínu lefáro beMicrájim. Vejociénu Ádonáj Elohénu misám bjád chazáká uvizróá netujá.
Veilu ló hoci Hákadós báruch Hú et ávoténu miMicrájim, haré ánu uvánénu, uvné vánénu
mesubádím hájínu lefáro beMicrájim. Vááfilu kulánu cháchámim, kulánu nevonim, kulánu zekénim,
kulánu jodim et haTorá, micvá álénu leszapér bíciát Micrájim. Vechol hámarbe leszapér bíciát
Micrájim, háré ze mesubách.

És Mózes szólt a Néphez: „Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és hogy Isten kivezetett téged erős karral, ellenállhatatlan hatalommal. Ezért örök emlékezetül minden évben ünnepeljétek meg ezt a napot, a Peszachot, a szabadság ünnepét. És minden évben Peszach első estéjén mondjátok el gyermekeiteknek, hogy mi ként szabadított ki Isten minket Egyiptomból, a rabszolgaságból.”

Ezért szent kötelességünk ma megemlékezni az egyiptomi napokról s a hagyomány szerint az a legkülönb, aki ma este legbölcsebben, legszebben tud beszélni a megszabadulásról.

A hagyomány szerint Bené-Berák városában Izrael öt híres tanítója: Rabbi Eliezer, Rabbi Józsuá, Rabbi Eleazár ben Azarja, Rabbi Akiba és Rabbi Tarfon együtt töltötték a Peszachot és a széder után az egyiptomi kiszabadulásról beszélgettek. Annyira elmélyedtek ebben, hogy észre se vették, hogy már kihúnytak a csillagok, már visszahúzódott a hold párás leplei mögé, már pirosodott az ég alja, s újra kelőben volt a nap. A nagy tanítók még mindig fáradhatatlanul cserélték a szót, míg csak meg nem jelentek tanítványaik és nem figyelmeztették mestereiket:

- Itt a reggeli Semá-hirdetés ideje! -

Ez a hagyomány: intés és történelem. Akik ott Bené-Berákban körülülték a széder-asztalt, az akkori zsidóság szellemi vezérei voltak. Abban az időben őseink Róma jármát nyögték s az öt nagy tanító bizonyára nem csupán az egyiptomi kiszabadulásról beszélgetett; legalább annyi szó eshetett Róma igájáról, mint az egyiptomi rabságról. Néhány évvel később fel is kelt a zsidó nép Róma ellen s a vérbe fulladt szabadságharc vértanui közt ott volt Rabbi Akiba is, a bené-beráki széder egyik tanítója.

Valamikor régen, a Szentírás minden egyes betűjében külön titkos értelmet kerestek őseink. A Tóra négy különböző helyen hagyja meg, hogy a szülő beszéljen gyermekeinek az egyiptomi szabadulás történetéről.

Először így szól a Szentírás : „Ha gyermeked kérdezni fogja, mit jelentenek ezek a szokások, parancsok és törvények, amelyeket meghagyott nekünk Urunk Istenünk, akkor így válaszolj : Ávádim hájinu . . . Rabszolgák voltunk.”

Másodszor így rendelkezik az Írás: „Ha gyermekeitek azt kérdezik tőletek: mire való tinektek ez a szertartás? akkor így válaszoljatok nekik: Ávádim hájinu . . . Rabszolgák voltunk.”

Harmadszor így szól a Tóra : „És ha gyermeked majdan azt kérdezi tőled: mi ez? így válaszolj neki: Ávádim hájinu . . . Rabszolgák voltunk.”

Végül, a negyedik helyen ezt találjuk: „És beszélj gyermekednek az Egyiptomból való kivonulásról.”

Négyszer ugyanaz a parancs. Eleink elképzelhetetlennek tartották, hogy a Tórában, amely szent és titokzatos volt számukra, akár egy szó is felesleges lehessen. Okát keresték a parancs négyszeres megismétlésének s megtalálták abban, hogy a Szentírás minden szakasza másfajta gyermekről szól: jellegzetes vonásukat meg lehet ismerni kérdezésmódjukról.

Az első körültekintő okossággal kérdez: ez a bölcs: a cháchám. A második, röviden, durván, mintha az egész dolog rá nem is tartoznék: ez a rosszindulatú, a rása. A harmadiknak csak két szava van: má hu? mi ez? ő az együgyű gyermek: a tám. A negyediknek egy szava sincs, kérdését nem idézheti a Szentírás; ő a legkisebb, még kérdezni sem tud: seénó jodéa lisol.

מגביהים את הכוס

A serleget felemelik, amikor ezt mondják:

וְהָיָה שְׁעִמָּדָה לְאַבֹּתֵינוּ וְלָנוּ. שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד, עָמַד עָלֵינוּ לְבִלְוֹתָנוּ. אֶלָּא שְׁבָבָל דּוֹר וָדוֹר, עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְבִלְוֹתָנוּ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם:

Vehí seámdá lááivoténu velánu, seló echád bilvád ámad álénu lecháloténu, elá sebchol dor vador omdim álénu lecháloténu, veHákados báruch Hú mácilénu mijádám.

Mert nemcsak *egy* országban fenyegetett minket megsemmisülés, nemcsak *egy* király támadt ránk, de minden időben és minden országban voltak üldözőink, akik ki akarták és ki akarják irtani Izraelt, eltörölni a föld színéről, de a szentséges Isten, dicsértessék mindörökké, kiszabadított kezeik közül.

A serleget leteszik.

צא ולמד, מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר
אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקר את-הכל. שנאמר: ארמי אבד אבי,
ויירד מצרימה, ויגר שם במתי מעמייהי שם לגוי גדול, עצום ורב:

Cé ulmád, má bikés Láván háarámí láaszot leJáákov ávínú, sepáro ló gázár, elá ál-házchárim,
veLáván bikés láákor et-hákol, seneemár: Árámi ovéd ávi, vájéred Micrájmá, vájágár sám, vájhí sám
legoj gádol, ácum váráv.

„Bújdoso arámi volt az atyám - így szól az Írás - lement Egyiptomba, mint
jövevény élt ott csekély számban és lett ott nagy, hatalmas és számos néppé.
És rosszul bántak velünk az egyiptomiak és sanyargattak minket és róttak
ránk nehéz munkát. Akkor kiáltottunk az Úrhoz, őseink Istenéhez, és hallotta
az Úr szavunkat és látta nyomorúságunkat, szenvedésünket és
szorongattatásunkat. S kivezetett minket az Úr Egyiptomból erős kézzel. és
kinyújtott karral, nagy félelmetességgel, jellel és csodákkal.”

A TÍZ CSAPÁS

A tíz csapás és azok összevonásának felsorolásakor minden résztvevő kisujját a borospohárba
mártja, és egy-egy cseppet kicseppent.

דָּם. צַפְרִידָּעַ. בָּנִים. עֲרוֹב. דֶּבֶר. שְׁחִין. בָּרָד. אֲרֶבֶת. חֶשֶׁךְ. מַכַּת
בְּבוֹרוֹת:

Dám. Cfárdéa. Kinim. Áróv. Dever. Sechin. Bárád. Árbe. Chósech. Mákát bechorot.

Vérrel, békával, férgekkel, vadállattal, dögvésszel, kiütéssel, jégesővel, sáskával,
sötétséggel és az elsősülöttek büntetésével.

Rabbi Jehudá a tíz csapást a héber szavak kezdőbetűiből rövidítette le:

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמָּנִים:

בְּאֶחָ"ב:

עַד"ש

דַּע"ך

Rabi Jehudá hájá notén báhem szimánim:

Decách.

Ádás.

Beácháv

הִינוּ:

אלו הוציאנו ממצרים,

הִינוּ:

אלו נתן לנו את-השבת,

הִינוּ:

אלו נתן לנו את-התורה,

Ilu hociánu miMicrájim

-

dájénu!

Ilu nátán-lánu et-hásábát

-

dájénu!

Ilu nátán-lánu et-háTorá

-

dájénu!

Ha csak megszabadítasz minket a rabságból, de nem gondoskodsz rólunk a pusztában : így is többet tettél volna értünk, mint amit megérdemeltünk.

Ha csak gondoskodsz rólunk a pusztában, de nem ajándékozol meg minket szombatoddal: így is többet tettél volna értünk, mint amit megérdemeltünk.

Ha csak megajándékozol minket szombatoddal, de nem adod nekünk a Tórát: így is többet tettél volna értünk, mint amit megérdemeltünk.

רָבֵן גַּמְלִיֵּאל תִּיה אֹמֵר: כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חֻבָּתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:

Rábán Gámliél hájá omér: Kol seló ámár slosá devárim élú bápeszách, ló jácá jedé chovátó, veélú hén

פֶּסַח. מִצָּה וּמָרֹר:

Peszách, mácá umárór.

Rabbon Gamliel mondta hajdan: Aki a széder estén nem emlékszik meg a peszachról, a maccóról és a móraurról, az nem tesz eleget szent kötelességének.

**פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים, בְּזִמְנָן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם, עַל שׁוּם מָה?
עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל בִּתִּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאִמְרָתָם זֶכֶר פֶּסַח הוּא לִּי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בִּתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם,
בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתִילָתָם הַצִּיל, וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ.**

Peszách, sehájú ávoténu ochlim bizmán, sebét hámiكدás kájám, ál-sum má? Ál-sum, sepászách Hákados báruch Hú ál-báté ávoténu beMicrájim, seneemár: Váámártem zevách pészách hú láÁdonáj, áser pászách ál-báté bené Jiszráél beMicrájim, benogpó et-Micrájim veet-báténu hicil, vájikod háám, vájistáhávu.

Mit jelent a peszach? Emlékeztessen - íme ez a sült báránycsont - a peszach áldozatra, amelyet atyáink vallásunk régi áldozati idején bemutattak az Úrnak, mert megkímélte fiai házát Micrájimbán, amikor sújtotta Egyiptomot, a mi házainkat pedig megmentette.

יְגִבִּיה הַמִּצָּה וַיֹּאמֶר

Felemeljük a maceszt vagy csak rámutatunk.

מִצָּה זוֹ שֶׁאֵנּוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בָּצֶקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ, עַד שֶׁנִּגְנְלָה עֲלֵיהֶם מָלָךְ מַלְכֵי הַמִּלְכִּים, הַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא, וַיִּגְאָלֵם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבֶּצֶק, אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם, עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ: כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֲמַה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

Mácá zu, seánu ochlim, ál-sum má? Ál-sum, selo hiszpik beceket sel ávoténu leháchámic, ád seniglá áléhem Melech Málché hámláchim, Hákadós báruch Hú, ugeálám. Seneemár: Vájofú et-hábácék, áser hocíu miMicrájim, ugot mácot, ki ló cháméc, ki gorsú miMicrojim, veló jochlú lehitmáhméah, vegám cédá ló ászu-láhem.

Mit jelent a kovásztalan kenyér? Emlékeztessen arra, hogy atyáink kenyere, amelyet Micrájimból magukkal vittek, kovásztalan maradt, mert: „Üzték őket Egyiptomból és nem késlekedhettek, még eleséget sem készíthettek maguknak.”

יגביה המרור ויאמר

Felemeljük a keserű gyökeret vagy csak rámutatunk.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את־חיי אבותינו במצרים, שנאמר: וימררו את־חיהם בעבדה קשה, בהמר ובלבנים, ובכל־עבדה בשדה: את כל־עבדתם, אשר עבדו בהם בפרך.

Márór ze, seánu ochlim, ál-sum má? Ál-sum, semárerú hámicrim et-chájé ávoténu beMicrájim, seneemár: Vájmáreru et-chájéhem báávodá kásá, bechómer, uvilvénim, uvchol ávodá bászáde, et-kol ávodátám, áser ávdu váhem befárech.

És mit jelképeznek a sanyarú füvek, a sós víz és ez a keserű gyökér? Atyáink sorsát Micrájimbán. „És megkeserítették az egyiptomiak Izrael fiainak életét kemény munkával, agyagban és téglavetésben és minden munkában a mezőn : Minden munkájukkal, amelyet velük végeztek szigorúsággal.”

בכל־דור ודור חיב אדם לראות את־עצמו, באלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה יי לי, בצאתי ממצרים. לא את־אבותינו בלבד, גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אותנו, לתת לנו את־הארץ אשר נשבע לאבותינו.

Bechol dor vador chájáv ádam lirot et-ácmó, keilu hú jácá miMicrájim, seneemár: Vehigádtá levinchá bájom háhú, lémor: Báávur ze ászá Ádonáj lí becetí miMicrájim. Ló et- ávoténu bilvád gáál Hákadós báruch Hú elá áf otánu gáál imáhem, seneemár: Veotánu hocí misám, lemáán háví otánu, látet-lánu et-háárec, áser nisbá láávoténu.

יגביה הכוס, יכסה המצות ויאמר

A serleget felemeljük és a maceszt betakarjuk.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֲזָבִים לְחֻדוֹת, לְהִלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדִּיר, לְבָרֵךְ,
לְעֹלָה וּלְקָלָם, לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת-כָּל-הַנְּסִים הָאֵלֶּה. הוֹצִיאָנוּ
מֵעֲבָדוֹת לְחֻדוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֵכֶל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאִפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל,
וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה. הַלְלוּיָהּ:

Lefichách ánáchnu chájavim lehodot, lehálél, lesábéách, lefáér, leromé, lehádér, levárech, leálé,
ulekálész lemí, seász láávo ténu velánu et-kol hániszim háéle: Hociánu méávdut lecherut, mijágon
leszimchá, umiével lejom tov, uméáfélá leór gádol, umisibud ligeulá. Venomár lefánáv sírá chádásá,
hálelujál!

מניחים את הכוס ומגלים את המצות

A serleget letesszük.

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִפְּזֶרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהִלֵּל שֵׁם יְיָ. רֵם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: מִי בְּיָ אֱלֹהֵינוּ. הַמְּגִבִּיהִי לְשִׁבְתָּ: הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
מִקִּימִי מִעֶפֶר דָּל. מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם-נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֶקְרַת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׁמִיחָה. הַלְלוּיָהּ:

Hálelujá, hálelu ávdé Ádonáj, hálelu et-sém Ádonáj. Jehí sém Ádonáj mevorách méatá veád-olám.
Mimizrách semes ád-mevóó mehulál sém Ádonáj Rám ál-kol gojim Ádonáj, ál-hásámájim kvodó. Mí
káÁdonáj Elohénu, hámagbíhí lásávet. Hámaspíli lírot básámájim uváárec. Mekimí méáfár dál,
méáspot járim evjon. Lehosiví im-nedivim im-nedivé ámó. Mosiví ákeret hábájit, ém hábánim
szméchá hálelujál!

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז: הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל
מִמְשְׁלוֹתָיו: הַיּוֹם רָאָה וַיֵּנֶם, הִירְדֵּן יִפֹּב לְאַחֲזֹר: הַחֲרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים.
גְּבַעוֹת כְּבִנְיָצָאן: מַה-לָּךְ הַיּוֹם כִּי תָנוּם. הִירְדֵּן תִּפֹּב לְאַחֲזֹר: הַחֲרִים תִּרְקְדוּ
כְּאֵילִים. גְּבַעוֹת כְּבִנְיָצָאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ. מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
הַהִפְכִי הַצּוֹר אֲנִים-מִיָּם. הַלְמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ-מִיָּם.

Becét Jiszráél miMicrájim, bét Jáákov méám loéz. Hájtá Jehudá lekodsó, Jiszráél mámselotáv. Hájám
ráá, vájánosz, háJárdén jiszov leáchór. Hehárim rákdu cheélim, gváot kivné cón. Má lechá hájám, kí
tánusz, háJárdén tiszov leáchór, hehárim tírkedu cheélim, gváot kivné cón? Milifné Ádon chuli árec,
milifné Elóáh Jáákov. Háchofchí hácúr ágám májim, chálámis lemájnó májim.

Mikor kijött Izrael Egyiptom földjéről, Jákob háza a nehéz nyelvű nép közül,
akkor az Úr megszentelte Júda fiait és Izrael gyermekeit magáévá fogadta. Láta
ezt a tenger és kétfelé futott, és a Jordán visszafelé folyt, hallották a hegyek és

ugrándoztak, mint a kosok, és a halmok, mint a juhok, úgy szökdelték. Mi lelt tenger, hogy meghasadtál, és téged folyó, hogy visszafolytál, és titeket hegyek, hogy ugrándoztok, és ti halmok, hogy szökdeltetek? Az Úr színétől rémült meg a föld, Jákob Istene előtt meredt meg a tenger, Ő változtatja a szíkes sziklákat bőséges vizekké, hangos forrásokká a karsztok néma hasadékait.

כל אחד יקח כוסו בידו

A serleget kezünkbe vesszük

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו
ממצרים, והגיענו ללילה הזה, לאכל-בו מצה ומרור. כן, יי אלהינו ואלהי
אבותינו, יגיענו למועדים ולרגלים אחרים, הבאים לקראתנו לשלום.
שמחים בבנין עירך, וששים בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים
(במוצאי שבת אומרים מן הפסחים ומן הזבחים), אשר יגיע דמם, על קיר
מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו, ועל פדות נפשנו: ברוך
אתה יי, גאל ישראל:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu, Melech háolám, áser geálánu, vegáál et-ávoténu miMicrájim, vehigiánu
hálájlá háze, leechol-bó macá umárór. Kén, Ádonáj Elohénu, vLlohé ávoténu, jágiénu lemoádim
veliregálim áchérím, hábáim likráténu lesálom, szméchim bevinján írchá veszászim báávaodátechá.
Venochál sám min házváchim umin hápszáchim, áser jágiá dámám ál-kir mizbácháchá lerácon.
Venode lechá sír chádás ál-geuláténu veál pedut náfsénu. Báruch Átá Ádonáj, gáál Jisráél.

Dicsértessék az Úr, a mi mennyei Atyánk, aki emberek és népek fölött örök szeretetben uralkodik, aki megvált minket, amint megváltotta atyáinkat Egyiptomból, és aki nagy kegyelmében ezt a szép estét adta nekünk. Ó, engedd meg, hogy kegyelmed jóvoltából boldog időket lássunk és énekelhessük dicsőségedre a szabadság és megváltás dalait. Dicsértessél Urunk, Izrael megváltója!

כוס שנית

Pohárral a kézben mondjuk az áldást

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré prí hágáfen.

A pohár bor nagyobb részét megisszuk.

רַחֲצָה
נוטלים ידיים ומברכים:

RÁCHCÁ

Az étkezés előtti kézmosásnál az alábbi áldást mondják:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, áser kidsánu bemicvotáv, vecivánu ál netilát jádájim.

מוֹצִיא מִצָּה
נוטל את המצות שעל הקערה ומברך

MOCÍ MÁCÁ

A házigazda előveszi a legfelső maceszt, és ezt mondja:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:
Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, hámocí lechem min-háárec.

מניח את המצה התחתונה ובעודו אווזו את העליונה ואת הפרוסה מברך
A házigazda előveszi a középső maceszt is, majd ezt mondja:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech hóolám, áser kidsánu bemicvotáv, vecivánu ál-áchilát mácá.

A szédervezető maga is eszik, majd mindenkinek juttat a felső és középső maceszdarabból.

מָרוֹר
לוקח בזית מרור, מובלו בחרוסת ומברך ואוכלו

MARÓR

Majd vesz egy adag tormát, belemártja a chárószetbe, és az alábbiakat mondja:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת
מָרוֹר:**

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, áser kidsánu bemicvotáv, vecivánu ál-áchilát márór.

בּוֹרֵךְ

**פּוֹרֵם כּוֹזֵית מִהַמָּצָה הַשְּׁלִישִׁית וְכוֹזֵית מָרוֹר, מִזְבֵּלוֹ בַּחֲרוּסָת, כּוֹרֵכִים יָחַד
וְאוֹכְלִים בַּהֲסִיבָה וְאוֹמֵר**

KORÉCH

A szédervezetõ most a legalsó maceszból tör le két darabot, közékük tormát téve ezt mondja:

**זָכֹר לְמִקְדָּשׁ בְּהִלֵּל: בֵּן עֲשָׂה הִלֵּל בְּזִמְנֵי שְׁפִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם. הָיָה בּוֹרֵךְ
פֶּסַח מָצָה וּמָרוֹר וְאוֹכֵל בְּיָחַד. לְקָיָם מָה שֶׁנֶּאֱמַר: עַל־מִצּוֹת וּמָרוֹרִים
יֵאכְלֶהוּ:**

Zécher lemikdás keHilél. Kén ászá Hilél, bizmán seBét háMikdás hájá kájám, hájá koréch, macá umárór, veochél bejáchád, lekájém má seneemár: Ál-mácot umerorim jochlúhu.

שִׁלְחַן עֹרֵךְ

SULCHÁN ORÉCH

Miután ezt a „Hilél szendvicset” mindenki megette, következik a vacsora, amely fõtt keménytojással kezdõdik.

צֶפּוּן

אוֹכְלִים אֶת הָאֶפִּיקוֹמָן

CAFUN

Vacsora után a házigazda eszik a szertartás elején félretett „afikomán”-ból, majd a többieknek is ad.

בָּרֵךְ

BÁRÉCH

Kitöltik a harmadik pohár bort és megkezdõdik az étkezés utáni áldás.

ברכת המזון

Ha legalább három felnőtt van jelen, ezzel vezetik be:

המזמן: רבותי נברך!

המסובין: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ברשות מרנן ורפנן ורבותי,

נברך (אלהינו) שאכלנו משלו.

המסובין: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

המזמן: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

Rábotáj, nevárech!

Jehí sém Ádonáj mevorách méátá veád-olám.

Nevárech, seáchálnu miseló.

Báruch seáchálnu miseló, uvtuvó chájínu.

Báruch seáchálnu miseló, uvetuvó chájínu.

ברוך הוא וברוך שמו:

Báruch Hú, uváruch smó.

Házigazda: Testvéreim, áldjuk az Urat, aki ételt-italt adott.

Vendégek: Legyen áldva jóságos Istenünk mindörökké!

Ha nincs három felnőtt, itt kezdődik az áldás:

**ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו ובטובו בחן בחסד
וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד
לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא
אל וז ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך
אתה יי, הן את הכל:**

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, házán et-háolám kuló, betuvó, bechén, becheszed uvráchámim. Hú notén lechem lechol-bászár, kí leolám chászdó. Uvtuvó hágádol támid ló chászár-lánu, veál jechszár-lánu mázon leolám váed. Báávur smó hágádol, kí Hú Él zán umefárnész lákol, umétiv lákol, uméchin mázon lechol-berijotáv, áser bárá. Báruch Átá Ádonáj, házán et-hákol.

Dicsértessél Urunk Istenünk, a világ királya, jóságos, kegyelmes, irgalmas Atyánk, aki szeretettel táplálsz minden élőlényt. A Te végtelen atyai szereteted adta meg nekünk mindez óráig mindennapi kenyerünket és a Te kegyelmed megment minket az ínségtől a jövőben is mindörökké. Légy áldva Urunk, mindenek táplálója. Urunk Istenünk, bőséges áldásodat adtad őseinkre,

kihoztad őket Micrájimból, a rabszolgák házából, adtál nekik gazdag és gyönyörűséges országot, szövetséget kötöttél Izraellel és kiválasztottad a népek közül, adván neki kegyelemben törvényedet örök lelki táplálékul. Hálát adunk Neked, Atyánk, minden jóért, amelyet velünk cselekedtél és ne vond meg tőlünk könyörületedet, add meg nekünk ezentúl is becsületben mindennapi kenyerünket, áldd meg kezünk munkáját. Ne kényteleníts húsból és vérből való embertársunk segítségére. Légy Te, Atyánk minden oltalmunk, nyujtsd felénk jóságos segítő kezed üdvözítő ajándékát. Nemesítsd meg szívünket, hogy örvendező lélekkel segítsünk a szűkölködőn. Áldd meg ezt a házat, áldd meg édesatyámat, e ház fejét, édesanyámat, e ház asszonyát és minden lakóját, áldd meg azt, aki kapuján bejön, és áldd meg azt, aki falai közül távozik, áldj meg mindnyájunkat. Amen.

Ürítsük a harmadik serleget az örömré, amelyet Isten megösmerése ébreszt szívünkben.

כּוּם שְׁלִישִׁית

A harmadik serleg

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַנֶּפֶץ:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré prí hágáfen.

A harmadik serlegből is isznak.

מוֹזִיגִים כּוּם מִיּוֹחַדַּת לֵאלֹהֵיו הַנְּבִיא, וּפּוֹתְחִים אֶת הַדֶּלֶת וְאוֹמְרִים

Kinyitjuk az ajtót Élijáhunak, jelképül, hogy várjuk a megváltást.

שֶׁפֶךְ חֲמַתְךָ אֶל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל-מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: בִּי אָבֵל אֶת-יַעֲקֹב. וְאֶת-נִוְחוֹ הַשָּׁמוֹ: שֶׁפֶךְ-עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ, וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיגֵם: תִּרְדֹּף בְּאַף וְתִשְׁמִידֵם, מִתַּחַת שָׁמַיִ יְיָ:

Sfoch chámátchá el-hágojim, áser ló jedáúchá, veál-mámláchoť, áser besimchá ló karáú. Ki áchál et-Jáákov, veet-návéhú hésámú. Sfoch áléhem záámchá vecháron ápchá jászigém. Tirdof beáf vetásmidém mitáchát smé Ádonáj!

שֶׁפֶךְ אֲהַבְתְּךָ אֶל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר יָדְעוּךָ וְעַל-מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ קוֹרְאִים בְּגִלְלֵי חֲסָדִים שֶׁהֵם עוֹשִׂים עִם יַעֲקֹב וּמִגִּינִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי אוֹכְלֵיהֶם. יוֹבוּ לְרֹאוֹת בְּסִפְתָּ בְּחִירֶיךָ וְלִשְׁמוֹחַ בְּשִׁמְחַת גּוֹיֶיךָ.

Sfoch áhávátchá ál-hágojim, áser jedáúchá, veál-mámláchoť, áser besimchá korim biglál chásádim sehém oszim im Jáákov umeginim ál árchá Jiszráél mipné ochléhem. Jizku lirot beszukát bechirechá veliszmoách beszimchát gojechá.

Áraszd ki szeretetedet azon népek iránt, akik elismernek Téged,
 És az országok felé, akik nevedben cselekednek.
 Azért mert jósággal viszonyulnak Jákob magzatja iránt,
 Megvédik a te néped Izrael ellenségeitől.
 Ők valóban megérdemlik, hogy lássák a jót,
 És együtt örvendjenek a te kiválasztottjaiddal.

הודו לַיּי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְיָ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

Hodú láÁdonáj, kí tov, kí leolám chászdó!

Jomár-ná Jiszráél, kí leolám chászdó!

Jomrú-ná, bét-Áháron, kí leolám chászdó!

Jomrú-ná, jiré-Ádonáj, kí leolám chászdó!

מִן הַמַּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמַּרְחֵב יְהוָה. יְיָ לִי לֹא אִירָא, מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם.
 יְיָ לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ, מִבְּטָח בְּאָדָם. טוֹב
 לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטָח בַּנְּדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי גַם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי כַּדְּבָרִים הָעֹכְוִים כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְיָ כִּי
 אֲמִילָם. דָּחָה דְּחִיתָנִי לַנֶּפֶל, וַיְיָ עֲזָרָנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל
 רְנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צַדִּיקִים, יָמִין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל. יָמִין יְיָ רֹמְמָה, יָמִין יְיָ עֲשֶׂה
 חֵיל. לֹא אֲמוֹת כִּי אַחֲיָה, וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה, וְלִפְנוֹת לֹא נִתְּנָנִי.
 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה. זֶה הַשָּׁעַר לַיְיָ, צַדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ.
 אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי, וַתִּהְיֶה לִּי לִישׁוּעָה. אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתִּהְיֶה לִּי לִישׁוּעָה. אֲכֹן
 מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ פֶּנֶת. אֲכֹן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ פֶּנֶת.
 מֵאִתּוֹ יְיָ הִיִּתָּה וְאֵת, הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: מֵאִתּוֹ יְיָ הִיִּתָּה וְאֵת, הִיא נִפְלְאָת
 בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ, נִגִּילָה
 וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

Min háme cár káráti Já, ánání vámercháv Já! Ádonáj lí, ló ír, má jáásze lí ádám. Ádonáj lí beozráj, váání ere veszonáj. Tov láchászot báÁdonáj, mibtoách báádám. Tov láchászot báÁdonáj, mibtoách bindívim. Kol-gojim szevávúní, besém Ádonáj kí ámilám. Szábúní, gám szevávúní, besém Ádonáj kí ámilám. Szábúní kidvorim, doáchú keés kocim, besém Ádajnoj kí ámilám. Dáchó dechitáni línpol, váÁdonáj ázaráni. Ází vezimrát Já, vájhí lí lísúa. Kol riná vísúa beóhólé cádikim, jemin Ádonáj oszá

chájlil. Jemin Ádonáj romémá, jemin Ádonáj oszá chájlil. Ló ámut, kí echje , váászápér máászé Já. Jászor jiszráni Já, velámávet ló netánání. Pitchú lí sáaré cedek, ávó vám, ode Já. Ze háásár láÁdonáj, cádikim jávóú-vó. Odchá, kí ánitání, váthí lí lísúa. Odchá, kí ánitání, váthí lí lísúa. Even máászú hábonim, hájtá leros-piná. Even máászú hábonim, hájtá leros-piná. Méét-Ádonáj hájtá zot, hí niflát beénénu. Méét-Ádonáj hájtá zot, hí niflát beénénu. Ze hájom, ászá Ádonáj, náglá veniszmechá-vó. Ze hájom, ászá Ádonáj, náglá veniszmechá-vó.

אָנאַ ייַ הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנאַ ייַ הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנאַ ייַ הַצְלִיחָה נָא:

אָנאַ ייַ הַצְלִיחָה נָא:

Áná Ádonáj, hósíá ná!

Áná Ádonáj, hósíá ná!

Áná Ádonáj, háclíchá ná!

Áná Ádonáj, haclíchá ná!

כּוּם רביעית

A negyedik serleg

בָּרוּךְ אַתָּה ייַ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

Báruch Átá Ádonáj Elohénu Melech háolám, boré prí hágáfen.

A negyedik serlegből is isznak.

נִרְצָה

**חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח בְּהִלְכָּתוֹ, בְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ. כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִידֵּר אוֹתוֹ, בֵּין
נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ. זֶךְ שׁוֹבֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קָהֵל עֵדֶת מִי מִנָּה. בְּקָרוֹב נִהַל נַמְעִי
בְּנָה, פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.**

Chászál szidur peszách kehilchátó, kechol mispátó vechukátó.

Kááser záchínu leszádér otó, kén nizke láászotó.

Zách sochén meoná, komém kehál mí máná.

Kárév, náhél nité cháná, pdujim leCijon beriná.

Im végetér a széder-est,
varázsa, bája elsuhan
és szívünk ajkunk vágyva esd:
jövőre békén, boldogan
hadd ünnepelhessünk megint
az ősi szertartás szerint.
Ó, Istenünk az égbe fenn
tekints reánk kegyelmesen.
A nagy világban szerteszét
repesve várjuk szent Igéd,
szent lelkesítő szózatod,
a beteljesült jóslatot,
melynek nyomán a görnyedő
sudárba szökken hirtelen,
a száraz ágnak lombja nő
s derű sugárzik mindenben.
Ne sírjon többé már a jaj,
virágpompában szabadon
ujjongva zúgjon ajkadon
Cion felé a háladal.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם:

LESÁNÁ HÁBÁÁ BÍRUSÁLÁJIM!